

jo je zadela kap, kateri je podlegla po pretoku dveh dni.

Rop s piškavim izidom. V bližini vasi Prvenci pri Ptuju sta skočila iz grma pred posestnico Lizo Golob iz Moškanje dva tuja moška z zahtevo: Denar ali življenje! Preplašena sirota je izročila tolovajema 20 Din ter par podplato. Po opravljenem poslu sta izginila roparja v bližnjem gozdu.

Dvakratni vlom — a nezaten plen. V noči je bilo vlomljeno v Dolnji Lendavi v pisarno odvetnika dr. Pikuša in v pisarno Družbe trgovcev. Vlomilci niso bili kos železnim blagajnam in so se morali zadovoljiti le s 300 Din.

Orožniki iz Kranja so prijeli vlomilsko družbo, ki je ogrožala z drznimi vlomi dalje časa Gorenjsko in Ljubljano z okolico.

Obesil se je dne 30. septembra v Kranju brezposelni šofer Anton Frelj, doma iz Idrije.

Sredi povodnji še požar. Kakor smo že poročali, je zadnja povedenj hudo zadela Ribniško dolino na Kranjskem. V Otavica je segala voda do oken in je začela udirati pri Arkotu, po domače Dolinarju, v kaščo, kjer je bilo shranjeno živo apno. Vsled užiga apna je izbruhnil že na noč požar, ki je uničil omenjenemu posestniku, kar ni bilo bilo pod vodo.

Jezuitska cekev v Beogradu. Jezuitje so kupili v Beogradu v Poincarejevi ulici prostor, na katerem je prejšnji lastnik zgradil doka prostorno dvorano. To dvorano so jezuiti uporabljali kot provizorično cerkev. Ker je dvorana bila premajhna, da bi mogla sprejemati vse obiskovalce božje službe, so jezuiti sklenili, da tamkaj sezidajo pravo cerkev. Beogradska občina pa jim je to prepovedala ter navedla kot razlog, češ, da cerkev ne spada v središče mesta med same tržovske hiše.

Doslej najvišji polet v aeroplanu je dosegel dne 28. septembra francoski le-

Lepše kakor najboljša perica

Prej ste krtačili, drgnili in menciali ure in ure, zdaj Vam opravi vse to Schichtov Radion med kuhanjem čisto sam v 15 minutah: bleščeče belo oprano perilo. Na milijone kisikovih mehurčkov, ki se jih razvije v raztopini Schichtovega Radiona, požene milno peno skozi tkanino in najgostejša vlakna, ki jih celo najtančnejša perica z mencanjem in krtačo komaj doseže. Uporabljajte redno Schichtov Radion, pa Vam bo perilo skozi in skozi zares prizanesljivo oprano,

talec Lemoine. Dosegel je 13.800 m. Po lastni izpovedi je dosegel prvih 8000 m v 30 minutah. Od 8000 do 13.000 m je rabil eno uro in je vladal v tej višini mraz 60 stopinj pod ničlo. Dihalna naprava je delovala brezhibno in edina

nadloga je bil mraz. Letalec bi se bil lahko povzpел še višje, a se je vrnil iz omenjene višine, ker je itak potolkel dosežani rekord.

Petres je obiskal dne 26. septembra italijansko pogorje južnih Abrucev, ka-

Novi Zeppelin.

Veliki uspehi zračne ladje »Grof Zeppelina« (L Z 126) so dali Zeppelinovim delavnicam v Friedrichshafenu ob Bodenskem jezeru pohudo, da so začele graditi kljub težočam današnjih časov novega zračnega velikana, ki bo predan prometu začetkom prihodnjega leta in bode vzdrževal zračni promet med Evropo ter Južno Ameriko. Imenoval se bo: L Z 129, bo to 129. zračna ladja, ki je bila zgrajena od prvega Zeppelina naprej. Na najnovejšem Zeppelinu bodo uporabljene vse izkušnje, katere je nabralo podjetje od leta 1900 do danes. Po vsebini bo novi Zeppelin največja

Pavel Keller:

„Hubert“

Roman iz gozdov.

Poslovenil dr. Ivan Dornik.

To je bila gostilna pri »Grozdu«, ki je gorela! Tim je pridiral za menoj, tudi Padovka in žali bog tudi oba psa, ki sta brezumno lajala. Zastonj sem poskušal, da bi ju zapodil nazaj domov. Padovka, ki sem ji velel, naj ujame pasji mrcini in ju spravi domov, je segla po dakelnu, pri tem pa se spoteknila nad pudelnom ter se vrešče zakotalila po poledelem bregu navzdol. Tim se je smejal na vse grlo; meni pa ni bilo pri srcu, da bi se smejal.

Med tem je odbilo v zvoniku plat zvona, strahotno je zatrobil gasilski rog, tu in tam nam je veter vrgel nasproti nekaj razburjenih človeških krikov.

»Grozd«! Ne, saj ni gorelo pri »Grozdu«! Goreti je moralo više gori na severnem pobočju.

Žaga!

9. nadaljevanje.

Prestrašil sem se. Kdo je zažgal? Strela? — Ali — ali pa —?

Prišla mi je v misel kočja na barju. »Žagarja naj vzame hudič!« je bila rekla skrivnostna starka. In Grčar je bil pijan.

»Hitreje, Tim, hitreje!« Spodaj v zametu je ležala Padovka, tulila, da si je polomila noge, nato pa je dirjala za nama. Na cesti v vasi so se spešili ljudje s škafi vode. Vsi so bili zelo razburjeni.

»Kje gori?«

»Na žagi!«

Torej le res!

Kmalu smo bili pri pogorišču. Velika hiša je stala tam še nepoškodovana, toda gorela je žaga in prostorna kolnica z zalogo lesa. Ogenj je kar žrl suhe deske, hlode in treske in je v kratkem času in hitro opravil. K sreči je gnal južni veter žerjavico na zasneženo severno pobočje in dež je pokrnil hišo s svojimi curki. Zvežena brizgalnica, ki je bila malo večja kot igrača, bi ne bila nič opravila. Vendar pa je delala, in vaščani so stali v dolgi verigi do vaškega ribnika, kjer so bili pre-

kih 150 km od Rima. V mestecu Lama del Peligni se je porušilo celo majhno predmestje. Ubitih je šest oseb, 39 ranjenih. Precej ubitih ter ranjenih je tudi po vaseh na deželi. V mestu Sulmana je porušil potres pročelje cerkve sv. Nikolaja in palačo Corvi. Ranjenih je 15 oseb. V mestecu Sale je porušenih 100 hiš.

Strašna posledica ciklona (viharja) v Mehiki. Mesto Tampiko v severni Mehiki šteje 80.000 prebivalcev in je na glasu radi trgovine in petrolejskih vrelcev. Od tega mesta je uničil ciklon, ki je divjal zadnje dni z brzino 180 do 200 km na uro, tri četrtine. Mrtvih in ranjenih je več tisoč. Angleške, ameriške, nemške in mehičanske parnike, ki so bili zasidrani v pristanišču, je vihar odtrgal in ogromni valovi so jih pogнали ven na odprto morje, kjer se jih je več potopilo. Okoli Tampika samega pa so se odprle v zemlji ogromne globeli, v katere so se pogrezile tračnice in so štirje vlaki, dva potniška in dva tovorna, izginili v zemlji. Železniške proge so na več krajih popolnoma izdrte in porušene. Ciklonu so se pridružile tudi ogromne poplave ter sta izstopili reki Tamesi in Pamiko. Vse ozemlje okoli mesta Ciudad Vittoria je prizadeto od poplave. Med besnenjem voda je rjul ciklon, ki je bil širok nad 250 km. Tampiko nudi strahoten prizor. Vse ceste predstavljajo ruševine kamna, lesa, opeke, dreves, stekla, železa in brzojavnih drogov. Promet je popolnoma nemogoč. Vsa poslopja, ki so še ostala, to je nekaj šol, cerkev in javnih palač, so polna ranjenih.

Kolera — posledica strahovite poplave v Indiji. Strahovita poplava je obiskala vzhodne dele Indije in predvsem okraja Katak in Bihar. Blizu 2000 glav goveje živine je utonilo in nad 9000 ljudi je pomrlo na kolero, katero raznašajo podgane, ki se rešujejo iz vode. Popolnoma porušenih je 7000 hiš, močno poškodovanih 20.000. Škoda na poljih se pa sploh ne da preceniti.

Rusi dosegli 19 km višine. Dne 30. septembra ob 8.41 zjutraj se je začel v Moskvi dvigati ruski balon v stratosfero. Ob 12.50 je dosegel balon 19.000 m višine in se je začel spuščati nazaj na zemljo. Pri dviganju je dosegel balon 67 stopinj pod ničlo. Tri Rusi, ki so bili v gondoli, so z balonom srečno pristali na dan poleta ob 17. uri popoldne v Kolomni v Rusiji.

Na Mariborski cesti št. 7 v Celju je okusno renoviral svojo hišo g. Ivan Martinčič, druž. tiskarne v Celju. Istočasno si je v hiši ustanovil trgovino z mešanim blagom. Novo trgovino je dobro založil s svežim blagom in kakor je z letakov razvidno, je tudi sedanjim časom primerno usmeril nizke cene blagu. Zato trgovino dobro priporočamo. 1021

Koca, štrange, slamnjače kupujem stalno pri Anton Šinkovec, Čelje, Dečkov trg. 1006

Občinski zakon mora vsakda poznati, kdor hoče voditi kako skupino pri občinskih volitvah. Zato si ga pravočasno naročite, stane: broširan 8 Din, vezan 15 Din. Naročila sprejema Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Skrivnostni studenec. Spisal Pavel Keller, poslovenil dr. Ivan Dornik. 70. zvezek Cirilove knjižnice. Dobi se v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Cena: broširano Din 16.—, vezano Din 26.—.

Novo suženjstvo v Rusiji.

Boljševiki ne verujejo v Boga, njegovo ime ne sme biti zapisano v njihovih šolskih knjigah. Ker v Boga ne verujejo, zato tudi človeka ne smatrajo za podobo božjo, marveč za sredstvo, ki jim dela in dobiček prinaša. Zato tudi nečloveško izrabljajo ljudi, razdružujejo družine, ženo od moža, otroke od staršev ter jih gonijo sem in tja kot živino. Tudi prodajajo že ljudi kot ob časih pred Kristusom. Pod zaščito slaboglasne Čeke (GPU) upeljavajo pravo suženjstvo. List »Naše Vremja« in ruski listi prinašajo iz Moskve ta-le dopis, katerega tu delno priobčujemo:

Neko obrtno podjetje, seveda vladno, ker v Rusiji ni drugačnih, je prejelo iz Moskve ukaz, da trikratno poveča svoje izdelke. Voditelji podjetja so tuhtali in skleпали, kako bi bilo mogoče izpolniti ta ukaz. Glavna ovira je bila v tem, da ni bilo na razpolago, specialistov, kateri bi naj zavzeli vodilna mesta. Napisali so prošnjo v Moskvo, a od tam ni bilo nobenega odgovora. Zato je šel eden od ravnateljev v Moskvo, da bi poizvedel, kako in kaj. Tam so rekli, da specialistov ne dajo, ker jih nimajo. Delajte, kakor hočete, a pomnite!!

Ravnatelj je kar vedel, kaj to pomeni. Če ne izpolnite ukaza, imate opraviti s Čeko. Položaj podjetja je bil obupen, ker brez specialistov se obrat ne more povečati, a specialistov ni. Začele so se seje, posvetovanja in dopisovanja z drugimi podjetji. Slučaj je pomagal. Eden izmed članov podjetja je imel v Čeki prijatelja. Ta je spoznal zadrego podjetja in beseda je dala besedo.

Vi ste čepel, je rekel čekist prijatelju. Pojdi v koncentracijski tabor in tam kupiš specialistov, kolikor hočeš. Kako to »kupiš«? Ne razumem. Ne klepetaj dalje, kar pojdi! Napravi zapisnik, koliko in kakšnih specialistov potrebujete. Pojdi naravnost k poveljniku tabora in govori z njim!

Poveljnik tabora s prva ni razumel, zakaj gre. A kmalu se mu je razjasnilo ter je rekel: dobro! Imam prvovrstno blago. Izbira je velika. Nimam samo inženirjev, imam profesorje, imam celo dolgoletnega ravnatelja tovarne — dam ga vam za 700 rubljev na mesec. Če jih pa vzamete več, skupaj 16 oseb, jih vam dam po 600 rubljev na mesec.

Ali bodo pa hoteli delati pri nas? — Hahaha, se je zasmel poveljnik tabora. Če bodo hoteli delati? Vsi, katere vam bom dal, so obsojeni na deset let v našem taboru.

A kako bo s plačo? Komu bomo plačevali, ali vam, ali njim?

Takoj se vidi, da prvokrat opravljate to delo, se je zasmel poveljnik. Od mesečne plače boste plačevali 90% nam,

bili led. Skozi verigo človeških rok so šli polni in prazni škafi sem in tja. V tej verigi so stali Erika Grubelnik, nadučitelj in tudi Malčka od »Grozda«.

To dekle je stalo tam v dežju in viharju v sami domači obleki. Kakršni je priletela novica o nesreči na uho, taka je pianila kvišku in odhitela iz hiše.

»Ali ste vi, Malčka?«

»Da.«

»Gospodična Malčka, takoj mi pojdite domov. Prehladili se boste in zboleli!«

»Ne morem!«

»Naj stopim jaz na vaše mesto!«

»Pojdite rajši više gori k ribniku; tam jih manjka —«

»Topleje se morate obleči!«

Meni nič tebi nič sem jo potisnil iz vrste in stopil na njeno mesto. Tedaj mi je pošepetala na uho:

»Moj Bog, ljudje trdijo, da je storil to stari Grčar. In jaz sem mu dala žganja!«

»Tega nihče ne more trditi. Pojdite vendar domov in ležite v posteljo!«

»Ne morem!« Odhitela je od mene, gori proti ribniku.

Škafi so šli sem in tja. Ogenj je vzplamtel do vrha. Na daleč je razsvetlil noč, vrgel grozljivo luč na črne gozdove, ki so se zvijali v viharju, splasil hiše iz nočnega spanja, da se je zdelo, da gledajo sedaj vse hiše s svojimi belimi obrazi in z očmi, ki se iskre v grozi, da mora ena izmed njih umreti na grmadi.

Boltežar je kakor poveljnik hodil sem in tja in dajal deset koristnih in sto nekoristnih povelj. Tedaj je vreščavo zavpil glas:

»Tonče! Tonče!«

Bil je stari žagar, ki je klical. Klical je sina.

»Tonče! Tonče! Tonče!«

Sina pa ni bilo nikjer.

Nato je prišel nemir med ljudi.

»Grčarja prihajata!«

Res, bila sta Grčar in njegova žena. Žagar je planil proti njima.

»Kje je Tonče? Kje je moj fant?«

doslej zgrajena zračna ladja. V številkah bo zgleдал novi Zeppelin takole (številke o oklepaju se nanašajo na desedanjega »Grofa Zeppelina« L Z 126; dolžina 248 m (235), največji premer 41.20 m (30.52), najvišja višina 45.50 (33.78), vsebina plina 200.000 kub. m (105.000).

Nova ladja, koje o gradje bo iz duraluminija in obod iz platna ter bombaževine, bode lahko sprejela 50 potnikov. K tem še pride 8 ton pritjage in pošte, 2 toni pitne vode, 2 toni vode za uporabo, 8 ton vode za obtežo (balast), 60 ton olja za pogon, 8 Diesel motorjev. Kot plin bodo vzeli helij, ki se ne vuarne za

Proti
Zobnemu
kamnju

SARGOV
KALODONT

a 10% njim. Ne pozabite, da jih rabite lahko 24 ur na dan in noč. Bodo pod nadzorstvom krajevine Čeke, od katere dobite obvestilo. Torej, tovariš, ali jih vzamete?

Delegat podjetja je sprejel pogoje poveljnikove in sestavila sta dogovor. — Podjetje je poslalo v tabor dogovorjen znesek in čez nekoliko dni je bilo poslano — blago — 16 specialistov. Do revolucije so bili vsi inženirji in eden je bil bivši profesor višjega tehniškega zavoda. Gospodje so bili večinoma postarni, telesno in moralno izmučeni. In delali so poslušno kakor sužnji.

To ni edin slučaj. Že nekaj let kupujejo nekatera podjetja specialiste na tak način. Vsako leto jih prodaja Čeka po nekoliko tisoč.

Včasih se zgodi, da kaka tovarna potrebuje specialista, kakoršnega Čeka nima na razpolago. Vkljub temu pošlje Čeka kratek odgovor: Dostavimo!

Osrednji urad Čeke pošlje na vse požeželske oddelke vprašanje: Ali ni v

vašem okraju specialist v tej stroki? Specialist se poišče v najkrajšem roku. In ko se najde, pošlje osrednji urad Čeke ukaz: Aretirajte ga in pošljite v ta in ta koncentracijski tabor. Zakaj? Radi kakšnih prestopkov? O tem ni govora. V stanovanje dotičnika pride uradni obisk. In če ne najdejo nič sumljivega, mu reko: Znano je nam, da imate v emigraciji sorodnike, katerim dopisujete in jim pošiljate za nas zelo škodljiva poročila. In obsodijo ga na 10 let v koncentracijski tabor. Obenem pošlje urad Čeke podjetju obvestilo: Zahtevanega specialista dobite. Cena je taka...

Dotični dopisnik iz Moskve trdi, da v tem dopisu ni niti ena beseda pretirana. Če bi imeli dostop do ruskih koncentracijskih taborov in priliko pogovoriti se z jetniki, bi se o resnici tega mogli prepričati. To je žalostno poglavje. Skoraj ni mogoče verjeti, da se v kulturni Evropi v 20. stoletju kaj takega more goditi.

je poglobila. Cerkve niso nikdar bile tako obiskane kakor sedaj. Ljudje nosijo na svojih prsih križce, svetinje in druge verske znake, čeprav jim oblast nalaga kazni in jih druhal napada.

S tem notranjim prenovljenjem gre vzporedno zunanji prepoved. Španski katoličani hočejo osvojiti javno življenje, ki so ga prej vsled svoje brezbržnosti zgubili. Katoliška akcija je svoje organizacije podrobno izpeljala in razširila po vsej Španiji. Največjo važnost pa pripisujejo španski katoličani temu, kar je v resnici najvažnejše: katoliškemu tisku. Ako bi bili prej vsaj polovico tega storili za katoliške časnike, kar delajo in žrtvujejo zdaj, ne bi bili prišli nad nje težki dnevi preizkušnje. Radodarna požrtvovalnost katoličanov je dvignila katoliško časništvo v Španiji na višino, katere ne dosežajo ne liberalni ne socialistični listi.

Na čelu katoliških listov v Španiji je v Madridu izhajajoči dnevnik »El Debate«, ki je postal najboljši, najobsežnejši in najbolj razširjen dnevnik na Španskem. Državna oblast ga je preganjala, ga ustavljala, nalagala mu je kazni ter urednike zapirala, kljub temu se je list dvigal ter raste. Sedaj si je nabavil najmodernejše stroje. Poleg njega izhaja v Madridu še eden katoliški dnevnik pod imenom »El Siglo futuro«. Tudi ta list je trpel preganjanje, pa je napredoval po notranjem ustrojstvu in po številu naročnikov, ki se je kakor pri listu »El Debate« podsetorilo in podvajsetorilo. Ko se je list hotel razširiti ter je to zahtevalo veliko stro-

DRUŠTVENE
VESTI

Katoliško časopisje — orožje katolicizma.

Katoliška cerkev ima v sebi veliko notranjo silo, ki jo edina vzdržuje, ne pa kakšna državna pomoč. Ako bi ob-

stoj cerkve bil odvisen od zunanje pomoči, bi cerkev morala propasti, če stopi na mesto pomoči in podpore pritisk in preganjanje. Vprav v dobi preganjanja pokaže cerkev svojo življensko silo in vso veličino svojega bistva. To je tudi pokazala katoliška cerkev v Španiji. Preganjanje, ki jo izvaja proti cerkvi framasonski liberalizem in brezbožni socializem, je cerkev očistilo in okrepilo. Verska zavest, ki je bila med španskim ljudstvom vedno velika, se

slučaj kake nepredvidene nesreče.

Kabina za vodstvo in krmilarje zrakoplova bo dolga 10 m in boe pritrjena spodaj. Prostor za potnike bodo v notrajnosti ladje in bo do dolgi 16 m. Potniški prostor bo obstojal iz dveh krovov, eden vrhu drugega. V sredini zgornjega krova bo 28 prostornih kabin in v vsaki 2 postelji, topla in mrzla voda. Zraven spalnice bo velika obednica (14,50 x 6 m) z 38 sedeži, nato sledi 16 m dolgi hodnik z okni za razgled med vožnjo. Levo od spalnice bo soba za čitanje in pisanje. Tamkaj bo tudi urejena soba za kadilce, katero so pogrešali potniki na dosedanjem

»Ne veva!«

»Ne vesta, mrcini beraški!«

»Ta dva sta zažgala!« je zavpila neka ženska.

»Vrzita ju no v ogenj!«

Halo! In tedaj se je utrgal plaz!

»Vrzite ju v ogenj, požigalca! Grčarica je vešča! Vrzite jo v ogenj!«

»Gospod Boltežar!«

Boltežar je privihral.

»Gospod Boltežar, vi kot uradni predstojnik morate prepričati, da se ne zgodi nesreča, da se ne zgodi ljudska sodba!«

»Vrzite ju v ogenj!«

Trop ljudi je obstopil Grčarja.

Pohitela sva z Boltežarjem tja, tudi nadučitelj in Erika sta pritekla.

»V imenu postave — naj se nobeden ne gane!« je zatulil Boltežar.

Res so ga poslušali. Stali so mirno kakor vojaki.

»Prostor!«

Umaknili so se. Boltežar je stopil pred Grčarja.

»Oba moram zapreti. V imenu postave! Birič! Župan! Zapriseženi možje!«

Prišli so štirje možje. Eden izmed njih je imel na glavi uradno čepico in sabljo ob boku. Boltežar je zapovedal:

»Ta-le dva oba v zapor! Moža peljite v gasilni dom, žensko pa v graščino in jo zaprite v klet za premog! Ali ste razumeli?«

»Smo!«

»Tako je ta stvar opravljena. Na delo zopet! Gasit!«

»Gospod predstojnik!«

»Kaj hočete?«

»Gospod predstojnik, saj jaz vendar nisem storil tega; saj sem vendar stari Grčar!«

»Tiho! — Odpeljite ga!«

Grčarja so pograbili in ga vlekli proč. Ženska se je branila, mahala okrog sebe, praskala in pljuvala. Dva močna moška sta jo pograbila in jo s silo vlekla proč.

Halo, pa se je znova začelo grdo zmerjanje, in vsi so silili za prijetima ter hoteli, da ju sprem-

Za zimsko ročna dela!

Gospodinje in dekleta, za zimsko ročna dela si nabavite vzorce iz Predtiskarije v Mariboru, Trg kralja Petra 4. — Dobili smo povsem nove in moderne vzorce in monograme, blazinice, kakor tudi za razne stenske prte, namizne prte itd. Na podlagi naših vzorcev lahko napravite sledeče napise na kuhinjskih prti:

Ljubo doma, kdor ga ima.

Ce dom v ljubezni tvoj in solnčnem je sijaju, prepričan lahko si, da tu živiš že v raju.

Naj človek celi svet obteče, najboljši kruh doma se peče.

Ohrani Bog te v cveti, planinska roža ti!

Škrjanček poje, žvrgoli, se belga dneva veseli.

Pastirica kravce pase, ona ima svoje špase, pastirc pa pravi: Juhej, juhej, na planincih lušno jel!

Kdor o meni slabo sodi, naj nikar v moj dom ne hodi.

Lepšega na svetu ni, če na sreči dom sloni.

Glej naprej, nazaj ne glej nikoli, nov pogum bo zdravilo tvoji boli!

Ce v kuhinji v lonec kukaš, ženkinu si jezo skuhaš.

Preljubi možiček, ostan! doma, če ne si polščem drugega!

Ako žena črno gleda, tudi možu je hudo, rajši v krčmi ti poseda, zato ženka glej lep!

Oglejte si vzorce v prodajalni Kralja Petra trg 4!

škov, je bila v kratkem času zbrana akcijska glavica 5 milijonov peset — okoli 35 milijonov dinarjev.

Poleg obeh velikih dnevnikov, ki izhajata v Madridu, obstoja večje število pokrajinskih dnevnikov, ki vedno bolj razširjajo svojo dejavnost in hkratu

krog svojih naročnikov. Med temi se posebno odlikuje »Gazeta del Norte«, ki izhaja v Bilbau ter se je posebno proslavila v obrambi slovečega ogromnega kipa Srca Jezusovega, ki stoji v tem mestu ter so ga hoteli združeni framašoni in socialisti odstraniti. Besneči protivniki krščanstva so uredništvo lista večkrat napadli, da bi urednike ustražovali, pa se jim ni posrečilo. List je zmagal: kip Srca Jezusovega je ostal. Kakor je po sebi razumljivo, obstoja poleg dnevnikov za preprosto ljudstvo tudi veliko število tednikov, ki predstavljajo v zvezi z nabožnimi listi pravo orožje španskega katolicizma. Razvoj dogodkov je katoličane v Španiji poučil, da danes ne more katoličzem izhajati brez katoliškega tiska. Katoliški časnik je najpripravnejše orodje za širjenje pouka in prosvete in najkrepkejšo orožje za obrambo katoliške cerkve in njenih pravic. To velja za Španijo, pa tudi za vsako drugo deželo, tudi za Jugoslavijo.

*

Gornja Sv. Kungota. Slovesnost 1000letnice Gospodove smrti v Gornji Sv. Kungoti se bo praznovala dne 8. oktobra t. l., ne pa dne 15. oktobra, kot je bilo v zadnji številki »Slovenskega gospodarja« naznanjeno. To pa radi tega, ker se dne 15. oktobra vršijo občinske volitve, in bi veliko moških ne moglo priti k tej slovesnosti, zato bo dne 8. oktobra. V slučaju slabega vremena pa se preloži na dne 22. oktobra. Spored: zjutraj v župni cerkvi ob šestih prva sv. maša, ob pol devetih slovesna procesija na hrib »Kalvarija«, na posestvo g. grofa Pachte, kjer se bo najprej blagoslovil 15 m visoki križ, potem pod križem slovesna peta sv. maša, med sv. mašo na hribu »Kalvarija« pridiga — ki jo bo imel preč. g. kanonik mons. Umek, dekan in stolni župnik iz Maribora. Med slovesno sv. mašo slovesna posvečitev

Studenec pri Mariboru. Katoliško slovensko izobraževalno društvo v Studencih pri Mariboru proslavi dne 8. oktobra 30letnico svojega obstoja. Zjutraj ob 6. uri bo pri sv. Jožefu cerkveni govor ter sv. maša. Popoldne ob 4. uri v samostanu občni zbor s predavanjem,

Svečina. Podružnica sv. Cirila in Metoda priredi prihodnjo nedeljo dne 8. oktobra t. l. v grajski nadkleti ob treh popoldne zgodovinsko igro »Naša kri«. Med odmori petje in godba. K obilni udeležbi prijazno vabi vse domačine in sosede kakor tudi oddaljeneje — podružnični odbor.

Št. Andraž pri Velenju. Katoliško prosvetno društvo ponovi v nedeljo dne 8. oktobra v Društvenem domu znamenito Malléreyjevo komedijo v treh dejanjih »Scapinove zvijače«. Začetek ob treh popoldne. Igra je polna prav smešnih prizorov, zato naj nikdo ne pozabi priti pogledat. Pred igro poje pevski zbor, med odmori svirajo tamburaši. Vstopnina znaša: sedeži 5 Din, stojišča 3 Din, za deco 2 Din. K predstavi vljudno vabljeni vsi, zlasti pa vsi tisti, ki se prve predstave iz kateregakoli vzroka niste mogli udeležiti. Torej dne 8. oktobra na veselo svidenje v Društvenem domu! Bog živi!

vseh navzočih župnij presv. Srcu ljubljenega Odrešenika. Žeteti bi bilo, da pridejo v procesijah sosedne župnije Sv. Jurij ob Pesnici, Svečina in Spodnja Sv. Kungota. Zatorej dne 8. oktobra vsi na goro »Kalvarijo« v Gornjo Sv. Kungoto, da križanega Zveličarja in obletnico njegove mučeniške smrti slovesno proslavimo.

Sv. Barbara v Slov. goricah. Nad vasjo Korena, v gozdu župnije Sv. Barbara v Slov. g., so našli dne 18. t. m. zjutraj mrtvega s prebito glavo mladeniča Franca Krajca iz Male Zimice. Šel je skozi kratek gozd k svoji sestri Jožefi. V sredini gozda pa mu je zločinska roka pretrgala nit življenja v najlepši dobi 36 let. Roparski ubijalec ga je mrtvega sezul, mu vzel uro in nekaj kovačev. Do kosti je pretresla vest o strašnem zločinu nad 70letne starše, šest bratov in tri sestre. Vseh sedem sinov je služilo vojake. Vsi so se srečno vrnili iz svetovne vojne. Pet jih že gospodari na svojih lastnih posestvih, le Franc in Leon sta še bila doma in pomagala očetu na njegovem ve-

ljejo. Toda vse kričanje je pregrmel Boltežarjev mogočni glas:

»Tu ostanite! Kdor bo šel od ognja, bo kaznovan!«

In ustali so vsi. Zopet so se postavili v vrsto, zopet so romali škafi sem in tja. Stal sem sredi med njimi. Vedel sem dobro, da naše delo nima prav nobenega pomena; kajti hiša zaradi svoje lege ni bila v nevarnosti, žaga pa je bila tako ali tako izgubljena, delati pa s tako smešno majhno brizgalno res ni imelo smisla. Seveda pa sem vztrajal.

Čez kakí dve uri so plameni skoraj nenačoma začeli pojematí, ostali so le škripajoči kupi žerjavice še, iz katerih je tu pa tam švignil plamen. Poleg tega je začel liti dež kakor iz škafa, tako da je rekel Boltežar ljudem:

»Sedaj lahko odidete domov! Le straža naj ostane pri ognju!«

Tedaj se jih je urno večina pobrala domov. Jaz sem ostal še na dvorišču. Poleg mene je stala Erika Grubelnik.

»To je bil največji doživljaj v mojem življenju,« je rekla. »Kaj takega ne vidi človek v velikem mestu.«

»Vi mislite to silno grozo, to slikovitost.«

»In vse, kar se godi z ljudmi!«

»Tonče! Tonče! Tonče!«

»Ali ga slišite — venomer išče sina. Išče ga v hiši, po dvorišču, pri pogorišču; na cesti v vasi vpije za njim.«

»Res, kje le je Tonče? Saj bi vendar moral biti tukaj!«

»Tonče! Tonče!«

Po raztajanih sneženih kalužah je prišel žagar čez dvorišče.

»Gospod Belčar,« sem rekel, »vašega sina ne bo v vasi.«

»Odšel je bil kam od doma,« je pristavila Erika.

»Od doma,« je blebetal stari, »od doma! Saj mi vendar ni, saj mi vendar ni zažgal on, Tonče?«

»Gospod Belčar, prepričan sem, da je tresčilo v žago in da je zažgala strela —«

»Strela —«, se je hripavo zasmel, »strela!

Zeppelinu. V spodnjem krovu bodo kopalnice, kuhinja, prostori za moštvo in obednica za častnike.

Novi Zeppelin bo vozil z brzino 160 km na uro.

Buddha iz masla.

V Tibetu (osrednja Azija), v samostanu Klumbum, slavijo tamonjni budistični prebivalci vsako leto cvečični in masleni praznik. Pred praznikom se zberejo samostanski starešine, ki določijo umetnika za izdelavo kipov iz masla. Buddha iz masla je upodobljen kot blagoslovitelj in visok 7 m. Levo in desno od Buddhovega kipa so zmaji iz masla, cvetlice in razna

lkem posestvu. Kako si bil, dragi Franc, priljubljen, se je videlo že dne 18. in 19. septembra, ko so množice ljudstva hitele k mrtvašnici, da ti z venci in šopki posteljejo tvoj zadnji dom. Nobeno oko ni ostalo suho, ko so se v sredo zjutraj zbrali otroci na prijaznem očetovem domu s sorodniki in veliko množico ljudstva ter šli v procesiji za križem med glasnim ihtenjem in molitvijo rožnega venca, da še ponesejo truplo dragega Franceka iz mrtvašnice k sv. maši. Počivaj v miru, dragi Franc, žalujočim staršem, bratom in sestram naše iskreno sožalje!

Sv. Ana v Slov. goricah. Kam gremo v nedeljo dne 8. oktobra, popoldne? V Lokavce pri Zgornjem Cmureku, ker tam bo nova kapelica blagoslovljena na čast Srcu Marijine-mu. Zato, vneti častilci Srca Marijinega, udeležimo se slavnosti! Ob dveh popoldne gre procesija, ki jo vodi g. župnik, od občinske kapele v Lokavce k Rajšpovi novi kapelici.

Ščavnica pri Gornji Radgoni. Še vedno se veselo ogleduje po Ščavniški dolini prijazen Hamlerjev dom tam na solnčnem hribu nad šolo, le srca njegovih prebivalcev se krčijo od neme žalosti. Umrli jim je oče, ki je bil svoji rodbini s prirojeno vedro naravo kakor solnce veselja. V torek dne 26. septembra ga je iznenada zadela možganska kap, padel je v nezavest ter se po treh dneh nepopisnih muk predramil pred svojim večnim Sodnikom. V nedeljo dne 1. oktobra so ga spremili sorodniki in sosede k Sv. Petru. Množica pogrebcev je s solzami rosila svežo gomilo, ko je govoril g. župnik Gaberc v slovo besedo o katoliškem možu, ki živi po jasnih načelih. Zvest svojemu verskemu prepričanju, v ljubezni do božjega Srca, ki ga je gotovo pristelo med svojo izvoljence. — Spet bo teklo po uglasjenem potu vsakdanje življenje med Ščavničani, le selski pismonoša, ki je skozi 20 let pri skromnem plačilu, pa vendar zadovoljno opravljal svojo službo, se s svojim ljubeznivim smehljajem in z dovtipno besedo ne bo nikoli več oglašal med svojimi sosedi. Naj uživa veselje pri Bogu!

Sv. Urban pri Ptuju. Kruta smrt je ugrabila iz naše srede dobrega in uglednega gospodarja Antona Kramberger iz Levanje. Kratka bolezen, ki jo je prenašal res s krščansko potrpežljivostjo, je naenkrat presekala nit nje-

Nameščenci, nameščenke!

Volitve v Delavsko zbornico bodo 22. oktobra. Naša lista nosi naslov:

Združeni zasebni in trgovski nameščenci Slovenije.

Med kandidati je iz Štajerske na drugem mestu g. Žebot Franjo, bivši poslanec in zastopnik Vzajemne zavarovalnice v Mariboru. Med namestniki je na prvem mestu g. dr. Franc Vatovec, urednik »Slovenca« v Mariboru.

govega mladega in delavnega življenja. Kot član Apostolstva mož je živel in umrl kot vzgleden kristjan. Njegova hiša je bila na stečaj odprta krščanskim listom in hiša, kamor je duhovnik rad zahajal, kjer je bilo srce vneto za vse dobro. Kakšna škoda za ves okoliš ko bi tako rabili značajnih mož, ki imajo potrebno hrbenico in niso trs, ki jih vsak veter sladke besede zamaje. Pokojniku pa, ki je živel za Boga, želimo mir v Bogu!

Noršinci pri Ljutomeru. Milo so zadoneli zvonovi dne 22. septembra naše župnijske cerkve ter naznanili smrt vdove posestnice Marije Štih, rojene Herič iz Noršinec. V visoki starosti 83 let jo je Vsemogočni iz doline solz poklical v nebeški raj. V svojem življenju in trpljenju na kmečki grudi ni poznala bolezní: naposled pa ji je spodjedla zahrbtna bolezen nit življenja. Imela je za vsakogar odprte roke, koji je irkal na vrata ter bila priljubljena pri vseh, ki so jo poznali. Ko smo kljub slabemu vremenu stali v obilnem številu ob tvoji gomili in ihteli v žalosti s tvojimi dragimi sestrami, otroki in rodbino, smo se spomnili besed, da svetí križ nam govori, da snidemo se nad zvezdami!

Sv. Bolfenk pri Središču. Iz našega kraja poroča »Jutro« z dne 24. 9. 1933, da je društvo »Lipa« s sodelovanjem Društva kmečkih fantov in deklet priredilo v nedeljo dne 17. sept. prosvetni praznik, ki je bil po zadrlu poročila posvečen delu in življenju naših viničarjev in vinogradnikov. Na celi prireditvi, ki je bila obiskana le po največ od maloštevilnih članov Društva kmečkih fantov in deklet, pa

ni bilo niti z eno besedo omenjeno delo in življenje viničarjev in vinogradnikov. Predsednik društva »Lipa« je čital o zaščiti prebivalstva v zaledju za primer plinske vojne, za njim pa je govoril inž. Lupša o deželi belega slona. Čudno se je nekaterim zdelo, ki so pričakovali res kaj posebnega o svojem delu in življenju, a se jim je govorilo povse o nekem, ki nima prav nobenih zvez z delom in življenjem naših viničarjev in vinogradnikov in so radi tega predčasno zapustili prireditve. Središčani pa, ki so popoldne priredili pevski koncert, si bodo v bodoče tudi zapomnili, da ne bodo hodili prirejat koncertov k Sv. Bolfenku, ko si isto lahko brez Bolfenčanov, ki se koncerta udeležili niso, privoščijo doma v Središču.

Sv. Jurij ob južni žel. okolica. Stanko Golobgranc, posestnik graščine na Blagovni, izjavljam, na nisem nikdar podpisal nikake izjave za sedanjega župna g. Klajnšeka in so radi tega vse takšne govornice neutemeljene in lažnjive. Blagovna, dne 30. septembra 1933. Stanko Golobgranc.

Prevorje. V četrtek, dne 21. septembra je bil dan veselja vseh župljanov, in sicer radi tega, ker je bil ta dan prihod našega tako težko pričakovanega dušnega pastirja. Ob 5. uri popoldne so zabobneli možnarji in zazvonili zvonovi na mogočnem gričku cerkve sv. Ane ter naznanjali prihod. Sprejem je bil na podnožju grička sv. Ane. Prvi je pozdravil novodošlega g. župnika g. župnik iz Zagorja pri Planini, nato je pozdravila šolska mladina in podarila šopke prevorskih jesenskih cvetic. G. župnik se je prisrčno zahvalil za sprejem ter vabil župljane k spolnjevanju verskih dolžnosti. Za tem je bila procesija v cerkev, kjer se je vršila popoldanska služba božja z blagoslovom. Najprisrčnejšo zahvalo moramo izreči g. župniku Primožiču iz Zagorja, ki je kot namestnik provizorja dolgih 23 mesecev hodil na Prevorje opravljat službo božjo ter tudi kljub preobilnemu delu in mnogokrat slabemu vremenu katehetsko službo v šoli. Našemu novemu g. župniku pa kličemo, naj ga Bog ohrani zdravega mnogo let, da bo plodnosno deloval v vinogradu Gospodovem.

Sv. Ema ob Sotli. Letošnja pobožnost Večne molitve se je vsled skrbi nadomestnih gg. duhovnikov ob veliki udeležbi faranov z veliko

golazen. Krog glavne-ga kipa gori na stotine maslenih svetilk. Višek maslene svečanosti tvori prihod samostanskega opata, ki pregleda maslene kipe in na tisoče romarjev se vrže na tla in vstrajajo v tem položaju, dokler se ne vrne opat po ogledu v svojo palačo. Njegov obhod je znamenje za veselje, ples ter krič. Vsled izdihavanja tisočernih in tisočernih množic se začnejo masleni kipi tlatiti in kmalu preostanejo od prvotno visokih in ponosnih maslenih junakov le še veliki kupi cedečega se masla.

Zahtevajte povsod »Slov gospodarja«.

Lepa strela to! Jaz že vem — že vem — kakšna strela je bila to —

Oddrsal je od naju in zopet začel klicati:

»Tonček! Tonček!»

»Grozno!« je rekla Erika in se nenadoma spustila v jok. »To nesrečno sankanje —

»Erika!« sem rekel strogo, »ne govorite več te neumnosti! Prepametni ste, da bi govorili kaj takega. Naše nedolžno sankanje s temi tragedijami, katerih korenine so mnogo globlje, prav nič nima opraviti.«

Peljal sem jo z dvorišča na cesto. Tedaj sva zagledala žensko, ki je slonela na plotu na oni strani ceste.

Šipčeva Lizika.

Na njo ves ta večer nisem mislil.

»Lizika, kaj pa delate tukaj?«

Pogledala naju je z blodnimi očmi.

»Ali je on — ali je on — ali je on zažgal? Zakaj pa ga kliče oče kar naprej?«

»Lizika, kdo je zažgal, tega nihče ne ve. Jaz mislim, da je udarila v žago strela.«

»Strela? Ne!«

»Lizika, pojdite domov. Škoda vas je za Tončeta!«

»Škoda?« je trudno ponovila. »Že lahko res! Če on zaradi take deklina —

Vrata pri štacuni so se odprla. Na prag je stopila Lizikina mati.

»Ali je že zopet zunaj? Petkrat sem že šla po njo. Moj Bog, taka nesreča!«

Brez svoje volje je odšla deklica v hišo. Mati nama je rekla:

»Danes kar ni šla od okna, vedno je gledala, kdaj se bo prisankal Tonček mimo. Zato je prepozno šla gori h križu. Večna luč je ugasnila, in tako je prišla nesreča. Toda ne pravite nikomur tega!«

»Ali luč sedaj zopet gori?«

»Gori!« je rekla žena in si pokrila z rokami obraz.

Sedmo poglavje.

Najtemnejši gozd.

Prišel nama je naproti nadučitelj in je prevzel Eriko. Nato sem taval sam domov.

Zemljiška knjiga — najvažnejši zapiski.

V koledarju »Slov. gospodarja« bremo letos članek, ki je bil že zdavnaj potreben našemu ljudstvu, to je temeljit in popolen pouk o zemljiški knjigi. Pisatelj je jurist, ki ima stalno s tem opraviti, zato je zbral vse podatke tako, da so točni in zanesljivi. V članku dobimo zadostna pojasnila o sledečem?

Kaj pomeni in kako izgleda zemljiška knjiga, kako se vršijo razni vpisi, vrstni red vpisov, izbris starih terjatev, zemljknižne delitve, pozivno stopanje, kolekovanje, zadolžnice, izbrisne pobotnice, prednostna izjava, za znamba, kupna pogodba celega zemljišča, zemljknižni predlog, izbrisno dovoljenje, kupna pogodba za eno parcelo, služnostna (servitutna) pogodba itd. vse je pojasnjeno in na zgledih pokazano ter so formularji za tozadevne vloge naznačeni.

Izpisek iz zemljiške knjige je eden glavnih listin v naših domovih. Poleg tega bo sedaj tudi ta koledar stalno navodilo, kako in kaj je napraviti v vseh raznih slučajih, ki se tičejo zemljiške knjige. Članek je obsežen in če bi izšel posebej v knjižici, bi skoro toliko stal, kot stane celotni koledar. Za to ne zamudite pravočasno naročiti koledar »Slovenskega gospodarja« za leto 1934. Pišite

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

slovesnostjo vršila. Bog plačaj vnetim gg. duhovnikom za njihova prizadevanja! — Letošnja vinska trgatav je v naši fari, kakor tudi v sosednjih skoraj popolnoma uničena, ker se je grozdje večinoma posušilo, čeravno se je dobro škropilo. Tudi sadja skoraj ni nič. — Račujmo se šentemčani radi izpeljave nove ceste iz doline na veseli grič Sv. Eme. Cesta

je izpeljana, samo dograjena še ni. Naj bi se delo nadaljevalo in tudi dogotovilo. Naš rojak g. dr. Ogrizek je veliko žrtvoval in se trudil za graditev te ceste, s sodelovanjem sosednega našega prijatelja g. Turka.

Pilštaja. V noči 27. septembra je zatisnila življenja trudne oči Cilka Jug, ki je veliko let gospodinjila rajnemu g. kozjanskemu dekanu g. Marku Tomažiču. Bila je vzor pridne, gostoljubne in vedno vesele gospodinje. Pokojna je bila dobra znanka vseh brezštevilnih iz vseh slojev, ki so tolikokrat uživali izredno gostoljubnost g. dekana. Blago Cilko ohranimo v hvaležnem spominu pri najsvetejši daritvi, pri mizi Gospodovi in v naših molitvah!

Boji z orjaškimi kačami.

Strah pred kačo je kulturnim narodom prirojen in radi tega kačjo golazen tudi brez usmiljenja uničujejo. V starodavnih časih je bilo glede kač povsem drugače. Stari Rimljani, Grki in Egipčani so čistili kačo po božje. Pri Indijcih in Kitajcih je kača še danes božansko bitje. Skoro vsako svetišče baš omenjenih pokrajin redi svojo sveto kačo.

Indijanci in orjaške kače.

Po Južni Ameriki splošno lovijo ter uničujejo nestrupene orjaške kače. Med južnoameriškimi kačami, katere posebno zasledujejo Indijanci radi pisane kože in užitnega mesa, bodi predvsem omenjena takozvana kraljeva kača.

Treba še posebej poudariti, da postane orjaška kača človeku nevarna le tedaj, ako jo slednji napade. Te vrste golazen vzdrži poldrugo leto brez hrane. Ako je lačna, se pada na lov po noči. Srne, ovce in divje svinje so plen, katerega se loti orjaška kača živega. Poznan je slučaj, da je napadla orjaška kača celo bivola. Ovila se mu je okrog telesa, da bi mu zdrobila kosti. Bivol se ni mogel ubraniti napadalke z rogovi, je tekal kakor podivjan okrog in se podil po južnoameriških pašnikih,

takozvanih pampah. Divji bik se je slednjič zgrudil onemogel, kača ga le ni mogla pogoltniti in se je zadušila pri požiranju plena.

Indijanci stikajo za orjaškimi kačami po gozdovih ter votlinah. Indijanec odrobi s tomahawkom (sekirico) kači glavo, kar se mora zgoditi z bliskavico, sicer ga zagrabi pošast za roko in se mu ovije krog telesa in mu onemogoči samobrambo. Rdečkarji so pripravljeni na ta način boja. Po dva do trije se podajo na kačji lov. Ako kača enega v borbi obkroži, odreže drugi zveri — glavo.

Krokodil in kača.

Zelo zanimiv slučaj z orjaško kačo popisuje raziskovalec Hasler. Omenjeni se je mudil ob bregovih južnoameriške reke Orinoko in se je spuščal v pra gozdove ob veletoku Amaconas. V poltu je ustrelil nekoč orla in ptič je padel v vodo. Takoj se je prikazal krokodil, zagrabil je plen in odplaval z njim na pesek ob reki.

Ogromni krokodil še ni požrl cele ptice, ko se mu je bližala od strani kraljeva kača. Kar naenkrat se je pojavila orjaška pošast pred krokodilom. Z nepopisno naglico se mu je ovila krog telesa in pričel je med obema boj na življenje in smrt. Krokodil je poskušal neprestano, da bi približal napadalke svoje žrelo, a zastoj — kače ni mogel doseči z zobmi. Razločno je bilo videti, kako je kača vedno močnejše stiskala telo in je krokodil v obupu samo še tolkel z repom po pesku. Zopet sta se obe živali umirili, da bi zbrali moči za nadaljno borbo.

Med tem se je bilo odpravilo solnce k zatonu in krokodil je odlezel s svojim bremenom v vodo, kjer je penil valove z repom in šele čez dalje časa je postalo mirno. Oba borca je zakrilo valove.

Krik jaguarja je opomnil Haslerja, da se je vrnil v svoj tabor. Koj drugo jutro je odbrzel proti peščenemu mestu ob reki, kjer sta se že valjala oba orjaka, tesno privita eden ob drugega. Bil

Prikorakal sem mimo gasilnega doma. Malo poslopje je stalo tik pri cesti. V njem je bila shranjena brizgalna, hišico pa so ob priložnosti rabili ljudi za zapor, in če je kak človek izvršil v dolini samomor ali sploh kako nenadoma umrl, so ga položili na mrtvaški oder v tem poslopju.

Tu notri je sedaj zaprt sedel stari Grčar.

Potrkal sem na malo, zamreženo okence.

»He, Grčar! Ali me slišite?«

»Kdo me kliče? Ali ste vi, gospod Hubert?«

»Jaz!«

»Gospod Hubert, jaz nisem zažgal; jaz sem vendar stari Grčar.«

»Da, Grčar, verjamem vam!«

Tedaj je glasno zaihtel.

»Ali vas zebe, Grčar?«

»Zebe me. Čisto premočen sem.«

»Naročil bom, naj vam prineso odejo. Počakajte nekoliko časa!«

»Gospod Hubert!«

»Kaj hočete?«

Pri okencu se je prikazal njegov sršasti ob-

raz. Bil je grozen ta obraz, ko je zrl tako skozi omrežje.

»Gospod Hubert! Moja stara je zažgala —«

»Kdo? Vaša žena?«

»Ona. Premislil sem.«

»Grčar! Ali ste še vedno pijani?«

»Ne! Res je! Premislil sem!«

Za hip sem stal tam molče. Nato sem mu zaklical:

»Počakajte! Vrnem se.«

Hitel sem nazaj k pogorišču. Tam je Boltežar še vedno korakal sem in tja. Nekaj mož je strazilo pri zoglencem, kadečem se kupu podrtij.

Peljal sem Boltežarja na stran in mu pripovedoval, da sem bil pri gasilnem domu in da sem govoril z Grčarjem.

»Prepovedano je govoriti z ujetniki brez dovoljenja!« je rekel uradno strogo.

»Vem, gospod Boltežar. Morebiti pa boste le veseli, ko boste izvedeli, kar sem slišal jaz. Najprej pa: Grčarja zebe!«

»Naj ga zebe!«

Dalje sledi.

Najboljša reklama

za trgovce, obrtnike in zasebnike

so lepe tiskovine,

kakor n. pr. pismeni papir, zavitki, računi, memorande, dopisnice, letaki, lepaki, barvotiski, večbarvne razglednice in priporočilnice

ki jih izvršuje

v najmodernejši izpeljavi, hitro in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru, Koroška c. 5

